

Sygn. akt I C 69/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Aleksandra Gawlas

Protokolant: stażysta Katarzyna Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa Kancelarii (...) S.A. w K.

przeciwko K. W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej K. W. na rzecz powoda Kancelarii (...) S.A. w K. kwotę 1000 zł (jeden tysiąc złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 4.12.2014r. do 31.12.2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1.01.16r. do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od pozwanej K. W. na rzecz powoda Kancelarii (...) S.A. w K. kwotę 455, 19 zł (czterysta pięćdziesiąt pięć złotych 19/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- wyroкови w punkcie 1 oraz 3 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 69/16

UZASADNIENIE

Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wystąpiła przeciwko K. W. z powództwem o zapłatę kwoty 1530 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 04.12.2014r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazano, iż powód nabył od (...) Sp. z o.o. w W. (wcześniej (...) Sp. z o.o. w W.) wierzytelność wobec pozwanej w kwocie 1530 zł. Powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem. Świadczenie nie zostało spełnione.

Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie, nie stawiała się również na rozprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana w dniu 01.10.2014r. zawarła z (...) Sp. z o.o. w W., jako poprzednikiem prawnym (...) Sp. z o.o. w W., umowę ramową pożyczki krótkoterminowej, na podstawie której (...) Sp. z o.o. w W. jako pożyczkodawca, zobowiązał się udzielić pożyczkobiorcy pożyczki w kwocie 1000 zł, na wniosek złożony drogą elektroniczną. Zawarcie umowy nastąpiło przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, poprzez utworzenie przez pozwaną na stronie internetowej pożyczkodawcy www.kredito24.pl "konta użytkownika". W tym celu pożyczkobiorca wypełnił formularz rejestracyjny oraz zaakceptował treść warunków umowy.

Dowód: ramowa umowa pożyczki nr (...) k. 23-25.

Pozwana otrzymała pożyczkę w łącznej kwocie 1000 zł w dniu 01.10.2014r.

Dowód: potwierdzenie dokonania przelewu k. 26.

Dnia 04.05.2015 r. powód zawarł z (...) Sp. z o.o. w W., jako następcą prawnym (...) Sp. z o.o. w W., umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której nabył m.in. wierzytelność w stosunku do K. W. z tytułu umowy pożyczki z dnia 01.10.2014r.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 04.05.2015 r. k. 18-20.

Pismem z dnia 04.05.2015 r. Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wezwała pozwaną do zapłaty kwoty w łącznej wysokości 1530 zł, w terminie 7 dni, z tytułu zaciągniętego zobowiązania.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 04.05.2015 r. k. 21.

Pozwana nie uiszczała należności opisanej w piśmie powoda z dnia 04.05.2015r.

Dowód: bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Ustalenia faktyczne zostały poczynione na podstawie dokumentów prywatnych (art. 245 k.p.c.).

W myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktów spoczywa na osobie, która wywodzi z nich skutki prawne oraz art. 3 k.p.c. zobowiązujący strony do dawania wyjaśnień, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiania dowodów. Ciężar dowodu spoczywa na powodzie, aż do udowodnienia faktów będących podstawą żądania. Później następuje jego przesunięcie na stronę pozwaną.

Jak stanowi art. 354 § 1 k.c., dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego.

Zgodnie z przepisem art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości

W świetle art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

W ocenie sądu strona powodowa wykazała zasadność roszczenia, tak w zakresie zaciągniętej przez pozwaną pożyczki krótkoterminowej i niespłacenia pożyczki w umówionym terminie, jak i przeniesienia wierzytelności z tytułu tego zobowiązania na rzecz powoda. Cesja wierzytelności została przez stronę powodową właściwie udokumentowana, zaś w załączniku do dokumentu zindywidualizowano wierzytelność względem pozwanej. Z tej przyczyny sąd uwzględnił żądanie, co do należności głównej w kwocie 1000 zł, jak i odsetek ustawowych liczonych od dnia 04.12.2014 r. (art. 481 k.c.).

Natomiast za nieudowodnione sąd uznał żądanie pozwu w zakresie zapłaty pozostałej części żądanej kwoty, tj. w łącznej wysokości 530 zł. Niewątpliwie to na stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania, jakie elementy cząstkowe składają się na dochodzone roszczenie. Tymczasem strona powodowa w uzasadnieniu pozwu ograniczyła się do lakonicznego stwierdzenia, że uzgodniona i zaakceptowana całkowita należność z tytułu umowy pożyczki, którą pozwana zobowiązała się zwrócić, wynosi 1530 zł, z czego kwota pożyczki to 1000 zł. Nie wyjaśnił natomiast, jakie

wartości cząstkowe, z tytułu jakich należności, składają się na roszczenie w kwocie 530 zł. Sąd tym samym nie miał możliwości dokonania weryfikacji, tak prawidłowości ich obliczenia, jak i zasadności obciążenia nimi pozwaną. Nie wiadomo, czy w skład pozostałej części należności w łącznej wysokości 530 zł wchodziły koszty windykacyjne, opłaty, odsetki, czy prowizja oraz czy nie wynikają one z postanowień abuzywnych. Taki stan rzeczy skutkował oddaleniem powództwa w części dotyczącej należności w kwocie 530 zł.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 i § 2 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W niniejszej sprawie pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie stawiała się również na rozprawę, wobec czego należało wydać wyrok zaoczny.

W tym stanie rzeczy sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1000 zł, oddalając powództwo w zakresie kwoty 530 zł.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności uzasadnia z kolei przepis art. 333 § 1 punkt 3 k.p.c., który nakazuje, w przypadku wydania wyroku zaocznego, nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu uzasadnia art. 100 k.p.c. zdanie drugie, albowiem strona powodowa utrzymała się ze zgłoszonym roszczeniem częściowo. Na zasądzoną kwotę składa się należność z tytułu wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika - 600 zł, zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radcowskie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 roku Nr 163, poz. 1349 ze zm.), opłata od pozwu w kwocie 30 zł oraz uiszczona przez stronę powodową prowizja (...)w kwocie 0,30 zł.

Biorąc pod rozwagę poczynione ustalenia faktyczne, treść przywołanych przepisów prawa oraz przeprowadzone rozważania należało orzec jak w sentencji.